

Journal of Education Studies

Volume 3
Issue 3 3-4 (Apr-July 2516)

Article 2

1-1-1973

ความคมทางการศึกษา

สุนน อมรวัดพัฒน

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

อมรวัดพัฒน, สุนน (1973) "ความคมทางการศึกษา," *Journal of Education Studies*: Vol. 3: Iss. 3, Article 2.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol3/iss3/2>

This Other is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ความคมทางการศึกษา

สุมน อมรวิวัฒน์

เราต้องมีความคิดให้ลึกซึ้งลงไปในเรื่องว่า เวลาเริ่มหน้าที่อะไร จึงทำหน้าที่นั้นให้สมบูรณ์เท่าที่จะสมบูรณ์ได้ เช่นขณะที่เราเป็นนักศึกษา ก็จะต้องหาตำราศึกษาเล่าเรียนอย่างจริงจัง เพื่อจะได้มีวิชาความรู้ มีความสามารถ แล้วจะได้ใช้ความสามารถนั้นเพื่อชาติเพื่อประเทศในกาลต่อไปข้างหน้า ยังไม่ถึงเวลาที่เรแสดงอย่างออกไปแสดง เพราะถ้าเราขยับออกไปแสดงในเวลาที่ยังไม่ถึงเวลาของเรา คนดูก็ไม่ชอบใจ หว่าแสดงไม่เข้าเรื่อง แต่ถ้าเมื่อใดเขาบอกว่าจะออกไปแสดง แสดงให้ดีที่สุด ให้เป็นที่พอใจของผู้อื่น ไม่ต้องแสดงเพื่อตัวเอง แต่แสดงเพื่อการแสดง งานเพื่อนงาน เพื่อให้งานสำเร็จผลผลิตออกมาด้วยความเรียบร้อย เมื่องานสำเร็จแล้วก็มานอนขมได้ว่า ข้าได้ใช้ชีวิตของข้า เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองแล้ว เพียงเท่านั้นว่ากล่าวหน้า...

พระบัญญัติานันทภิกขุ

แสดงธรรมกถาตอนหนึ่งในงานพระราชทานเพลิงศพ

โกมล คีมทอง ณ วัดประยูรวงศาวาส

... นึกเห็นแวตาค้อ ๆ ไร่เคียงสาของเต็ก ๆ แยกยังไม่รู้หรือกว่าอะไรคือดี อะไรคืองาม และอะไรคือเลวหรือมั่วคณค้ำ ชาวค่ายคูประคองแสงสว่างไปสู่ดวงทาง แต่อันใจเอ๋ย อย่านได้หวังมากไปนักเลย เพราะงานขจัดความโง่ ความมัวเมานั้นมิใช่เป็นเรื่องของการจะเปรียบกับแสงสว่างง่าย ๆ เพียงแต่ส่องลงไปแล้วจะเห็นหนทางได้เลย การสอนให้เห็นสิ่งอันผิดและถูก การสอนให้รู้จักคัดเลือกเอาสิ่งที่ดีงาม จากความดีเลวปนเปกันอยู่นั้น เป็นเรื่องที่จะต้องทำกันด้วยวันเวลา ด้วยแรงกายและแรงใจ และด้วยการอุทิศอันสูงส่ง และเฉพาะที่สำคัญนั้นต้องรู้กันก่อนว่า อะไรคือดี อะไรคือเลว และคณค้ำแท้จริงนั้นอยู่ที่ไหน...

... จากจดหมายถึงเพื่อน ของ โกมล คีมทอง ...

The goal of education then, is to produce human, or humane beings, whole beings, not automatons or intellects, but thinking, feeling, living or acting persons; persons who can love, feel deeply, expand their inner selves, create, and who continue the process of self education.

“... Our most pressing educational problem ... is not how to increase the efficiency of the schools; it is how to create and maintain a humane society. ...”

Charler E. Silberman : Crisis in the Classroom

“The humanistic revolution in education involves a change in the goal of education. The problems of individuals, of the nation, of society, of civilization will not be solved by development of intellect alone. Of the many problems facing man today, four major ones are, I feel, poverty, pollution, population and personal (or interpersonal) relations. The first three are essentially technical problems; but the fourth clearly requires more than intelligence and technical know-how.

We need not only men who can think but men who can feel, and who can act not only on the basis of intellect but of feeling as well. We need men who can understand other men, who accept and respect others, as well as themselves, and who are responsible.

C.H. Patterson : Humanistic Education

“... The deschooling of society is nothing less than a cultural mutation by which a people recovers the effective use of its Constitution freedom: learning and teaching by men who know that they are born free rather than treated to freedom. Most people learn most of the time when they do whatever they enjoy; most people are curious and want to give meaning to whatever they come in contact with; and most people are capable of personal intimate intercourse with others unless they are stupified by inhuman work or turned off by schooling.”

Ivan Illich : The Alternative to Schooling

“A man can not reach the sky by pulling upon his boot-straps, it is true, but a bird can fly by pulling upon certain of its own tendons. Capacity to aspire and to make aspiration effective is not a class-prerogative, but a prerogative of the whole people. We can rise by virtue of our own inherent qualities; we do not have to be lifted, and we have no historical reason for trusting any class as authoritative lifters. Education for citizenship, accordingly, can become a process whereby, through cooperation of pupils, teachers, governmental agencies, and the public, the state continually rises into new life.

George A. Coe : Technical and Social Qualification of the Ruler-Teacher

“I would have a child say not, ‘I know,’ but ‘I have experienced’.”

Harold Ruga and Ann Shumaker : “New Articles of Faith”

“... ‘Teacher’ here can mean the parent, the politician, the neighbor, the clergyman, the playmate, or the countless other people who would have us learn something they consider to be of worth.”

Wm. Vernon Hicks : Introduction to Education